

Column Kees van Wijk

Algemeen directeur VVV Nederland

Veilig achterop...

Boudewijn de Groot zong het al:
"Hoe sterk is de eenzame fietser
die kromgebogen over zijn stuur
tegen de wind
zichzelf een weg baant."

En Freddy Mercury wist het ook:
"I want to ride my bicycle
I want to ride my bike
I want to ride my bicycle
I want to ride it where I like."

Fietsen zit ons Nederlanders in het bloed. Regenpakken, doorweekte shirts en schoenen, tegenwind – altijd tegenwind – het zit in het DNA van hele generaties Nederlandse scholieren. Ook als die al lang geen scholier meer zijn.

Merkwaardig genoeg sublimeren we deze dagelijkse puberale martelgang op latere leeftijd tot een soort van ultieme vrijetijdsbeleving. Wij Nederlanders fietsen – en wel voor ons plezier. Na het bitter van de eeuwige tegenwind en miezerregen op weg naar school, nu het zoet van de frisse bries om de oren met koffie en appelpunt als bonificatie aan de eindstreep van onze recreatieve fietsetappe.

Nederland fietst. Elke twee jaar wordt het vrijetijdsgedrag van Nederlanders gemeten in het Continu Vrijetijdsonderzoek. Samen ondernemen we jaarlijks zo'n slordige 34 miljard vrijetijdsactiviteiten buitenshuis. Daarbij geven we meer dan 37 miljard euro uit. Fietsen voor ons plezier staat steevast in de top drie van die vrijetijdsactiviteiten. Met dito economisch belang voor fietsverkopers, fietsroute-uitgevers, recreatie- of horecaondernemers en touroperators.

Maar fietsen doet ook iets met onze ziel. Met Bau en Lau klimmen we tot grote hoogte. Een collectieve, bijna religieuze hype. Geen col is ons te hoog, geen sprint te machtig. De psalm van de moderne mens.

Paul van Vliet zit niet zelf aan het stuur en trapt niet zelf op de pedalen. Nog een echo uit het gereformeerde nest van zijn grootouders?

"Veilig achterop bij vader op de fiets
Vader weet de weg en ik weet nog van niets
Veilig achterop, ik ben niet alleen
Vader weet de weg, vader weet waarheen."

Wij weten welke Vader hier ten diepste wordt bedoeld.

Karren door de polder en sjezen door de stad: fietsen doen we omdat het moet. Omdat we snel van A naar B willen komen, omdat de trein niet rijdt, omdat de binnenstad is dichtgeslibd. Maar fietsen is ook ontmoeting en ontspanning, een ontdekkingsstocht. Maak kennis met drie langeafstands fietsroutes, bijzondere bike trails binnen en buiten Europa die de fietser een onverwachte kant van het land laten zien.

Special Destination BIKE TRAILS

American Road Trip

In het land van de overtreffende trap, het land van fastfood, wolkenkrabbers en 4x4s, is de road trip het symbool van ultieme vrijheid. Duizenden kilometers highway verbinden de oostkust met het eens zo wilde westen. Wie Henry Ford de rug toekeert en hier op de fiets stapt, wordt verrast door het landschap achter de autoruit en heeft tijd om te zwaaien naar verbaasde voorbijgangers.

Een lelijke berg in een liefelijk Frans landschap

De magische Mont Ventoux, welbekend van de Tour en Mart Smeets' Sportjournaal, is in feite ongelooflijk lelijk, grijs en kaal. Het is de fiets- en fitheidstest bij uitstek, een berg die bestaat om bedwongen te worden. Het liefst door macho mannen met een midlife crisis. Gelukkig maakt het liefelijke landschap van de Luberon veel goed.

In het spoor van de Vikingen

Van het noordelijkste puntje van Schotland tot aan Bergen in Noorwegen: de North Sea Cycle Route (NSCR) is met zijn 6000 kilometer fietspad de langste bewegwijzerde fietsroute ter wereld. De route voert door acht verschillende landen, over gladgestreken asfalt en rots- en schelpenpaadjes, langs rechte zeedijkjes en grillige fjorden. Onderweg ontdek je het veelzijdige karakter van de Noord-Europese kust.

Een fietsroute van meer dan 7000 kilometer, van de ruige rotskust van Oregon naar de groenblauwe bergen van Virginia: de Trans America Bike Trail is net als alles in The States groot, groter, grootst.

Fietsend over de prairies en de *plains* en dwars door de Rockies fluisteren ontdekkingsreizigers Lewis en Clark in je oor. Om vervolgens opgeschrikt te worden door het kabaal van denderende trucks. Dit blijft tenslotte een autoland. Fiets je de route in zijn geheel, dan passeer je niet alleen een palet aan landschappen, maar maak je ook een reis terug in de tijd: terwijl Oregon pas in 1859 bij de Verenigde Staten werd gevoegd, zetten de Britten eeuwen eerder al voet aan land in wat zij Virginia noemden. In 1607 werd het gebied de eerste permanente nederzetting van Engelse kolonisten in de Nieuwe Wereld.

De Luberon is een heuvelachtige streek in het noorden van de Provence. Op z'n Frans bewegwijzerde fietspaden voeren langs glooiende wijngaarden, afgelegen dorpjes en Romeinse ruïnes, die zuchten van verlatenheid in de warme middagzon. Toch is in deze slaperige streek iedere dag wel érgens een dorpsfair of braderie. De versmarkt van Lourmarin spant de kroon, met haar explosie aan kleuren, geuren en smaken. Je vindt er bontgekleurde groenten en fotogeniek fruit, geurige kruiden en gedroogde bloemen. De zoete lucht van zelfgemaakte zeep concurreert met die van versgebakken vis en stinkende schimmelkaas. Tandeloze mannetjes verslijten hun overbekende bric-à-brac aan nietsvermoedende toeristen. Liefhebbers van het Franse leven bekronen hun fietstocht met een glas lichtgele rosé, een lokale specialiteit. Voor een dosis droefenis is daar altijd nog de rustplaats van Albert Camus, de sombere schrijver die al dat Franse optimisme stilletjes van zich af liet glijden.

De NSCR begint letterlijk midden in de Noordzee, op het noordelijkste puntje van de Shetland eilanden. Met de boot vaar je over naar het 'vasteland', passeer je de kerken en kathedralen van het Engelse Lincoln, om vervolgens de krijtrotsen van Groot-Brittannië te verwisselen voor de blonde duinen van de Hollandse kust. Je zit met je neus bovenop de kogelgaten in Het Prinsenhof van Delft en wordt aangenaam verrast door het bijzondere waddegebied bij de oosterburen. Na de drukte van havenstad Hamburg volgt de rust van het Deense platteland. Over golvend groene heuvels spoel je aan in het zuiden van Zweden, waar de uitgestrekte bossen uitnodigen tot wilde kampeeravonturen. De tocht eindigt met een spectaculaire route langs de kronkelende kust van Noorwegen. Vandaar volgt de veerboot naar Schotland naadloos het spoor van de Vikingen, onzichtbaar geschreven in het zeegrijze water.